

YURT İÇİ VE YURT DIŞI

YERLİ ve YABANCI UÇAK BİLETİ

TÜRK HAVA YOLLARI
YETKİLİ SATIŞ AJANLARI
0552 380 85 95

YURT İÇİ TURLAR

YURT DIŞI TURLAR

OTOBÜS KİRALAMA

VİLLA KİRALAMA

KAPLICA TURLARI

TOPLANTI ORGANİZASYONU

OTOBÜS BİLETİ

HAC UMRE

VİZE İŞLEMLERİ

TATİL OTELLERİ

1% SOYLU VARAN İNDİRLİMLER
İPTAL HAKKI
KREDİ KARTIYLA TAKSİT İMKANI

0342 230 85 95 / 0538 350 85 95

WWW.NAZENDETOUT.COM.TR

nazentour

nazentour

NazendeTour
TURİZM VE SEYAHAT AJANLARI

BİZİMLE GİDİLECEK DAHA ÇOK YER VAR

Dubai Gulfood 2026 Kuru Meyve İhracatçılarına Yoğun İlgi

Başkan Mehmet Çıkmaz, Dubai'de 26-30 Ocak 2026 tarihleri arasında gerçekleştirilen Gulfood 2026'nın kuru meyve sektörü için verimli geçtiğini ifade etti.

Fatma Şahin'den Tüp Bebek bekleyen çifte ziyaret

Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Fatma Şahin, "Bir Umut Bir Can" Projesi kapsamında tüp bebek tedavisi desteğinden yararlanan İsmail ve Eylem Şahin çiftini ziyaret etti. Kız bebek bekleyen çifti, Başkan Fatma Şahin, projenin öncüsü olan eski Gaziantep Valisi ve İçişleri Bakanı Ali Yerlikaya ile telefonla görüşürdü.

Tahmazoğlu Kâbe Kokulu Gençlerle Buluştu

Şahinbey Belediyesi'nin 8 yıldır sürdürdüğü proje kapsamında Umreye gidip dönen 175 öğrenci ve aileleri Şahinbey Belediye Başkanı Mehmet Tahmazoğlu ile bir araya geldi.

Gaziantep Yankı Gazetesi

02 ŞUBAT 2026 PAZARTESİ

SAYI: 74

FİYAT: 5 TL

KURULUŞ: 01 TEMMUZ 2025

www.yankigazetesi.com

Gölbucks konak, Gaziantep turizmine yeni bir renk kattı

Şehitkamil Belediye Başkanı Umut Yılmaz'ın, "Burada kahve fiyatına kahve var" sloganıyla hayata geçirdiği Gölbucks kafeler zincirinin son halkası olan Gölbucks Konak, Gaziantep'in tarihi dokusunun kalbinde hizmete açıldı.

CHP'li Meriç, Kalkınma Yolu Projesi'ndeki Gecikmeyi Meclis Gündemine Taşdı

CHP Gaziantep Milletvekili Melih Meriç, "Yeni İpek Yolu" olarak adlandırılan Kalkınma Yolu Projesi'nin bitiş tarihinin 2028'den 2031'e ötelenmesini sert bir dille eleştirerek, "Hükümetin plansızlığı, sanayi ve ihracat kenti Gaziantep'in geleceğinden almaktadır" dedi.

HERŞEY DAHİL

20 GÜNLÜK

4'ü Oda 1300 \$

3'ü Oda 1350 \$

2'li Oda 1425 \$

GAZİANTEP DİREK UÇUŞLU

31 ARALIK 20 GÜNLÜK

1 ŞUBAT 20 GÜNLÜK

24 MART 20 GÜNLÜK ŞEVVAL

ARALIK - ŞUBAT ŞEVVAL UMRESİ

UZMAN BAY VE BAYAN HOCALARIMIZIN REHBERLİĞİNDE GRUPLARA ÖZEL İNDİRİM !!!

nazendetour

ŞAADET PARTİSİ GAZİANTEP İL DİVAN TOPLANTISI COŞKULU BİR KATILIMLA GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Saadet Partisi Gaziantep İl Divan Toplantısı, Genel Başkan Yardımcısı Cafer Güneş'in katılımıyla yoğun ilgi ve büyük bir coşku içerisinde gerçekleştirildi.

Toplantı, Saadet Partisi Gaziantep İl Başkanı Av. Ahmet Necati Ülker'in başkanlığında yapıldı. İlçe başkanlarının teşkilat çalışmalarına ilişkin sunumlarının ardından kürsüye çıkan Genel Başkan Yardımcısı Cafer Güneş, Türkiye'nin siyasi, ekonomik ve dış politika gündemine dair önemli değerlendirmelerde bulundu. SAYFA 2'DE

Gaziantep'te Esnafa Tabela Dayatması

Gaziantep Büyükşehir Belediyesi tarafından Karagöz Caddesi esnafına bugün zabıta aracılığıyla tebliğ edilen tabela söküm ve yenileme talimatı, şehir yönetiminde öngörüsüzlük ve idari tutarsızlığın somut bir göstergesi olarak kamuoyunun gündemine girmiştir. Zafer Partisi Kurucular Kurulu Üyesi Mehmet Pamuk, Karagöz Caddesi'nde faaliyet gösteren esnaflar adına yaptığı açıklamada, söz konusu uygulamanın kabul edilemez olduğunu belirtti. 2'DE

Özgür Özel Gaziantep'e Geliyor

CHP Genel Başkanı Özgür Özel Depremzedeler için Pazartesi günü Gaziantep'e geliyor. CHP lideri İslahiye ve Nurdağı'nda depremzedeler ile buluşarak sorunları dinleyecek. 2'DE

Uzm. Dr. Tahsin Özemiş

Hakikatin Terazisi: İmam-ı Şa'rânî ve Kaybolan Denge

SAYFA 3'TE

FESİH BOZAN

Suriye'de ABD'nin Ahmet el-Şara Tercih ve Türkiye'nin Duruşu

SAYFA 3'TE

BELKIS AKAY

"Aile Yılı" Hedefleri Ekonomiye Takıldı! Nüfus Artsın Deniyor, Hayat Pahalılaşıyor.

SAYFA 3'TE

MEHMET DAL

Dedem Sağır Mamo'nun Gönül Kulağı ve Deli Hasan Korkuları

SAYFA 4'TE

MEHMET SÖNERCAN

Beni Kaybettin: Modernitenin Kısacasında Gençlik Ve İkimizdeki Endülüs

SAYFA 4'TE

Özgür Özel Gaziantep'e Geliyor

CHP Genel Başkanı Özgür Özel Depremzedeler için Pazartesi günü Gaziantep'e geliyor. CHP lideri İslahiye ve Nurdağı'nda depremzedeler ile buluşarak sorunları dinleyecek.

CHP Genel Başkanı Özgür Özel, depremin 3.yılında Gaziantep'te depremzedelerle bir araya gelecek. Özgür Özel'in, İslahiye ve Nurdağı'nda deprem sonrası süreçte yaşanan barınma, yeniden inşa ve sosyal destek sorunlarına ilişkin değerlendirmelerde bulunması ve kamuoyuna mesajlar vermesi öngörülmüyor.

İSLAHİYE VE NURDAĞI'NDA PROĞRAM YAPACAK

Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) Genel Başkanı Özgür Özel, 6 Şubat depremlerinin üçüncü yıl dönümünde Gaziantep'e gelecek bir dizi ziyaret ve temasta bulunacak. Özel'in programı kapsamında depremde ağır şekilde etkilenen İslahiye ve Nurdağı ilçelerinde depremzedelerle bir araya gelecek.

HAYATINI KAYBEDENLER İÇİN MEVLİD-İ ŞERİF OKUTULACAK

Ziyaret kapsamında 6 Şubat 2023'te meydana gelen ve on binlerce kişinin yaşamını yitirdiği depremlerde hayatını kaybeden yurttaşlar anılacak. Anma programlarında yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulunulacak, depremzedelerin yaşadığı sorunlar yerinde dinlenecek.

Gaziantep'te Esnafa Tabela Dayatması

Gaziantep Büyükşehir Belediyesi tarafından Karagöz Caddesi esnafına bugün zabıta aracılığıyla tebliğ edilen tabela söküm ve yenileme talimatı, şehir yönetiminde öngörüsüzlük ve idari tutarsızlığın somut bir göstergesi olarak kamuoyunun gündemine girmiştir.

Zafer Partisi Kurucular Kurulu Üyesi Mehmet Pamuk, Karagöz Caddesi'nde faaliyet gösteren esnaflar adına yaptığı açıklamada, söz konusu uygulamanın kabul edilemez olduğunu belirtti.

Pamuk açıklamasına şu ifadelerle başladı: "Yaklaşık üç yıl önce Gaziantep Büyükşehir Belediyesi tarafından 'tek tip tabela' uygulaması adı altında esnafa bir düzen dayatıldı. Belediyenin bizzat belirlediği alanlar oluşturuldu, ölçüler çizildi, 70 santim yükseklikten başlayarak her dükkânın cephesi kadar tabela alanı bırakıldı, Bu yükseklik yolda değişti 90cm çıktı ve bu alanlarda esnafın kendi logosunu, markasını, kurumsal kimliğini kullanabileceği söylendi. Bizler de bu yönlendirmeye güvenerek ciddi maliyetler üstlendik."

Esnafın, kimi yerde 15 bin, kimi yerde 30 bin hatta 100 bin lirayı aşan harcamalarla tabelalarını yaptırdığını hatırlatan Pamuk, aradan geçen üç yılın ardından aynı belediyenin bu kez tüm tabelaların sökülmesini, düz beyaz yazı ve ışıklandırmayla yeni bir format dayatmasını sert sözlerle eleştirdi.

Pamuk sözlerini şöyle sürdürdü: "Üç yıl önce 'tek tip' diyerek yaptırdığınız sistem bugün dökülüyor, estetikten uzak, bakımsız ve işlevsiz halde. Tabiri caizse Ayın bayın ger biri ayrı sorunlu tabela yerlerinden, işyerlerine yağmurla suların girdiği, yapılan iskeletlerin eğrildiği çatladığı, patladığı,

artık malzemeler ile hatalarını kapatarak yapılan tabela zeminlerin, ele alınır tarafı kalmamış milyonlarca lira harcatılmıştır. Hatta başkalarının tabelalarını başkalarına ait mülklerin üzerine monte ettiren mülkiyet hakkını hiçe sayan zihniyettir.

Yetmedi, Şehrin dokusuna uygun olsun diye, işyeri mal sahiplerinin milyonlarca lira harcadığı mağaza cephelerine yapılan granitlerin, üzerlerine beş para etmez Alikobant giydirmeler yerleştirildi ve hepsi şu anda çok kötü bir durumda. Buda yetmedi Açıkta kalan zaten krem rengi dokulu Granitlerin üzerini Beyaz boya ile boyatan İnşaat mühendisi ve ekibi, hayatında granitin normal şartlarda yağlı boya ile boyandığını belgeleyebilir'mi. İşbilmezleri başımıza çıkaranları da yabana atmamak gerek.

O dönemki Başkan yardımcısı Sözde İnşaat Mühendisi Erdem GÜZELBEY'in kontrolünde ve denetiminde, Gaziantep Büyükşehir Belediyesini Milyonlarca lira zarara sokan zihniyetler. Ağzındakileri kıramadan başa dönmüşler.

Şimdi ise hiçbir teknik gerekçe, hiçbir kamu yararı ortaya koymadan, esnafa yeniden masraf çıkartıyorsunuz. Belediyenin canı sıkıldıkça insanlara para harcatmayı alışkanlık haline getirmesi kabul edilemez."

Karagöz Caddesi genelinde esnafın bu uygulamadan son derece rahatsız olduğunu vurgulayan Pamuk, sürecin yalnızca tabelalarla ilgili olmadığını, doğrudan esnafın ekmeğine ve ticari varlığına müdahale anlamı taşıdığını ifade etti.

PAMUK; Ayrıca 40 yıldır ticaret odasına kayıtlı birisi olarak bu Oda ne yapar çok merak ediyorum. Bana bugüne kadar bir gramlık faydası olmadığı gibi, para alarak yeteri kadar zarar vermektedir. Dahası işyeri ve şube açarken aldıkları harç vs leri anlayışımızı kabul etsek bile, Kişi işyerini kapatmış, yada iflas etmiş, O'subeleri de kapatmak için Ticaret Odası, bir o kadar daha para almadan kapatmamaktadırlar. Adam iflas etmiş bunlar kan emiciliğe devam etmekte. Kimin Odası o zaman kapitalizme hizmet etmenin çabasındalar.

Önemli bir vurguya temas eden Mehmet pamuk,

Bir zamanlar TİCARET ODASI BAŞKANI,

Sn Mehmet ASLAN vardı milletin derdi ile dertlenir, çözüm arar ve bakanından başlar, çatır çatır sorunlarını siyasetten çekinmeden sesini yükselterek, en alt ve en üstler ile konuları çözerdi.

Şimdiki başkan ise maalesef, Ata sözümüz olan "körler sağırılar birbirini ağırlar" söylemlerini tam olarak uyguluyor. Bu şehrin geçmişi de bu idi, şimdide bu, geleceğide bu olacak diyebilecek cesarette OLAN Sn Ticaret Odası başkanı şehirden bi haberdir. Dedi.

PAMUK CİTY HOTEL'inde Sahibi olan Mehmet pamuk;

YA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİNE NE DEMELİ diyerek sözlerine devam etti.

30 yıldır imarda yol olan ama yollarını açmayan, otoparkları çözüme kavuşturmayan, şehrimize gelen yerli yabancı misafirlerin şehir merkezinde indir bindir alanlarının bile olmadığı, sürekli olarak silahların patladığı kuluçka yuvalarını yok etmeyen, gelen misafirlerini önemsemeyen anlayışlar her gün şov ve gösteriş peşinde. Esnafı düşünen yok. Gelsinler yerinde göstereyim nerelerde ne var ne yapılmalı iş öğretilim tabiri caizse.

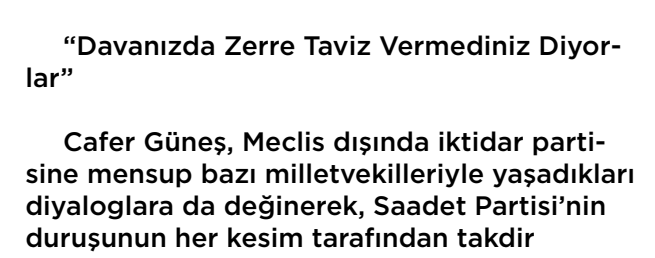
PAMUK, "Bu Tabela uygulamaları çözüm üretmek değil; insanların elinden ekmeğini almak demektir. Karagöz Caddesi bugün mutsuzdur, huzursuzdur ve tepkilidir. Bizler bu keyfi karardan acilen vazgeçilmesini talep ediyoruz."

Pamuk, Karagöz Caddesi esnafı olarak imza toplama sürecinde sembolik te olsa 36 firmanın kaşeleyerek imza attığı itiraz dilekçesini, Evrak no:12360 29/01/2026 tarih itibarı ile taleplerini doğrudan Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'ne ilettiğini ve konunun takipçisi olacaklarını, Meslek odalarının da, üyelerine sahip çıkmaya davet eden Mehmet PAMUK da tüm tarafları sorumluluğa davet ediyorum. Dedi.

Açıklamasının sonunda Pamuk şu çağrıda bulundu:

"Şehir yönetimi; istikrar, öngörü ve hakkaniyetle yapılır. Üç yılda bir fikrini değiştiren, bunun bedelini esnafa ödeten anlayış ne sosyal belediyeçiliktir ne de kamu yararına hizmettir. Bu hatadan derhal dönülmelidir." Diyerek sözlerini çok çarpıcı yorumları ile bitirdi.

Saadet Partisi Gaziantep İl Divan Toplantısı Coşkulu Bir Katılımla Gerçekleştirildi

Saadet Partisi Gaziantep İl Divan Toplantısı, Genel Başkan Yardımcısı Cafer Güneş'in katılımıyla yoğun ilgi ve büyük bir coşku içerisinde gerçekleştirildi.

Toplantı, Saadet Partisi Gaziantep İl Başkanı Av. Ahmet Necati Ülker'in başkanlığında yapıldı. İlçe başkanlarının teşkilat çalışmalarına ilişkin sunumlarının ardından kürsüye çıkan Genel Başkan Yardımcısı Cafer Güneş, Türkiye'nin siyasi, ekonomik ve dış politika gündemine dair önemli değerlendirmelerde bulundu.

"Yeni Bir Dünya Düzeni Kurmak Zorundayız"

Konuşmasında Türkiye'nin ciddi bir darboğazdan geçtiğini vurgulayan Güneş, yaşanan ekonomik sıkıntılar ve dış tehditlerin ancak Milli Görüş anlayışıyla aşılabileceğini

ifade etti. Güneş, şu ifadeleri kullandı:

"Türkiye'yi bu darboğazdan çıkarmanın yolu; Yaşanabilir Bir Türkiye, Yeniden Büyük Bir Türkiye ve Yeni Bir Dünya idealini hayata geçirmekten geçmektedir. Bunun başka bir yolu yoktur."

"Kimlerin Kimlerle Yan Yana Geldiğini Açıkça Görüyoruz"

Siyasi ittifaklara da değinen Güneş, geçmişte Milli Görüş'e karşı duran bazı çevrelerin bugün sergilediği tutumlara dikkat çekti. 28 Şubat sürecini hatırlatan Güneş, yaşanan siyasi çelişkilere şu sözlerle vurgu yaptı:

"Dün bize 'Millet İttifakı'nın gizli 7'nci ayağı PKK' diyenler, bugün birbirlerine hediyeler veriyor. Sağdan bakınca kurt resmi görünen, soldan bakınca başka bir şey görünen tablolar var. Bugün geline nokta bakıyoruz ki işler içler acısı durumuna gelmiş.

"Davanızda Zerre Taviz Vermediniz Diyolar"

Cafer Güneş, Meclis dışında iktidar partisine mensup bazı milletvekilleriyle yaşadıkları diyaloglara da değinerek, Saadet Partisi'nin duruşunun her kesim tarafından takdir edildiğini belirtti:

"Karşılaştığımız iktidar milletvekilleri bize 'Davanızda çok sadıksınız, zerre kadar taviz vermediniz' diyorlar. Madem her şeyin farkındasınız, o zaman neden başka partidesiniz?' Buyurun, sizi de aramızda görmek isteriz."

"Kurtuluşun Tek Yolu Milli Görüş'tür"

Toplantının sonunda birlik ve beraberlik vurgusu yapılırken, kurtuluşun tek yolunun Milli Görüş olduğu ifade edildi. Milli Görüş'ün tek temsilcisinin Saadet Partisi olduğu vurgulanarak, merhum Necmettin Erbakan Hoca'nın emanet ettiği dava ve öğretilerin bir an önce hayata geçirilmesi gerektiği dile getirildi.

"Toprak ayağımızın altından kayıyor" ifadeleriyle içinde bulunulan sürecin ciddiyetine dikkat çekildi.

İl Divan Toplantısı, partiye yeni katılan üyelere rozet takılması ve yapılan istişarelerin ardından sona erdi.

Doğru, Tarafsız ve İlkeli Yayıncılık

Gaziantep Yankı Gazetesi

KURULUŞ: 01 TEMMUZ 2025

GÜNLÜK SÜRELİ YAYIN

02 ŞUBAT 2026 PAZARTESİ
SAYI: 74

YANKI GAZETESİ İMTİYAZ SAHİBİ

Memik Düzdal

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Memik Düzdal

GENEL KOORDİNATÖR
Prof. Dr. İbrahim Giritlioğlu

SAYFA SEKRETERİ
Mehmet Karaoğlu

EDİTÖR
Ali OK

SPOR EDITÖRÜ
Uzm. Dr. Fatih Yendi

HUKUK DANIŞMANI
Av.Ahmet Necati Ülker

İDARİ MERKEZİ
Değirmicem Mah. Nail Bilen Cad.
No:18/A Şehitkamil-Gaziantep

İRTİBAT: 0542 589 0546

BASKI
Kendi tesislerimizde yapılmaktadır.

Gazetemiz Basın Meslek İlkelerine Uymayı Taahhüt Eder. Gazetemizde Köşe Yazarlarının Sorumluluğu Yazarlara Aittir.

FESİH
BOZAN

Suriye'de ABD'nin Ahmet el-Şara Tercihi ve Türkiye'nin Duruşu

ABD'nin İsrail dışında kalıcı bir dostu yoktur; yalnızca dönemsel çıkar ortaklıkları vardır.

Bugün Suriye'de yaşananlar da bunun yeni bir örneğidir.

Daha dün kadar hakkında 10 milyon dolarlık ödül bulunan, adı terör listelerinde yer alan Ahmet el-Şara'nın kısa sürede “meşru bir aktöre” dönüştürülmesi ve HTŞ'nin terör örgütü listesinden çıkarılması, ABD'nin bölgeyi ilkelere göre değil; çıkarlarına ve İsrail'in güvenliğine göre dizayn ettiğini açıkça göstermektedir.

ABD-İsrail Ekseni ve İran Hesabı ABD ve İsrail'in bölgedeki temel hedefi, İran'ı İsrail için bir tehdit olmaktan çıkarmaktır. ABD bunun yolunu İran'ın Irak ve Suriye'deki kollarını ve desteklerini kesmekte ve Tahrana giden yolu temizlemekte görmektedir.

Ahmet el-Şara'nın iktidara gelir gelmez yaptığı açıklamalarda işgalci ve soykırımcı İsrail'i değil, İran ve Hizbullah'ı “en büyük düşman” ilan etmesi, onun neden hızla meşrulaştırıldığını anlatmaya yetmektedir.

Zayıf Devletler ve Yönetilebilir İşbirlikçi Liderler

ABD, Ortadoğu'da büyük, bağımsız, güçlü devlet ve liderler istemez. Bunun yerine zayıf dış desteğe muhtaç devlet ve işbirlikçi liderler ister. Çünkü ancak bu tip liderler yönlendirilebilir; görevleri bittiğinde ise kolaylıkla tasfiye edilebilirler.

ABD, İŞİD ve Esad'a karşı birlikte hareket ettiği Kürtlerden neden vazgeçti?

Bunun birkaç temel sebebini sıralayabiliriz:

- Şam'ın yeni yönetimle beraber, İsrail'e düşman bir Suriye yerine, İsrail'le uzlaşan bir Suriye'nin görülmesi, Kürtlere karşı güç kullanırken işgalci İsrail'e karşı sessiz kalması
- El-Şara'nın İran ve Hizbullah'ı düşman görmesi,
- Suriye'nin, yeni Şam yönetimiyle ABD-İsrail eksenine sokulması,
- Türkiye'nin ABD ve El-Şara'ya yaptığı baskılar karşısında ABD'nin Türkiye'yi küstürmek istememesi,
- ABD öncülüğünde Şam'ın 6 Ocak'ta İsrail ile anlaşma yapması. (İşgalci İsrail'le anlaşan ve bugüne kadar bir kurşun sıkmayan, Şam yönetimi ama İsrail'le “işbirliği yapıyor” diye suçlanan Kürtler! Bu da ayrı bir algı operasyonu.)
- Kürtlerin, ABD'nin İran'a karşı Haşdi Şabi'ye cephe alma talebini reddetmesi.

PYD Başkanlık Konseyi Üyesi Salih Müslim, Tom Barrack'ın “Haşdi Şabi'ye saldırı” karşılığında saldırıların durdurulabileceğini söylediğini aktarmış; ancak Salih Müslim “Kürtlere karşı uluslararası bir komplo kurulduğunu ve kimsenin aparatı olmayacaklarını” ifade ederek bu talebi reddettiklerini açıkladı.

Türkiye'nin Beka Açmazı Türkiye, bugün bölgede ciddi bir stratejik çıkmazla karşı karşıyadır. Ankara, Irak'ta olduğu gibi Suriye'de de Kürtlerin elde edeceği her türlü statüyü bir “beka sorunu” olarak değerlendirmektedir. Bu aşırı güvenlikçi ve korku merkezli yaklaşım, Türkiye'yi Kürtlerle diyalog kurmak yerine, Ahmet el-Şara gibi aktörlere destek vermeye yöneltmektedir.

Oysa dün “terörist” ilan ettiği Abdullah Öcalan'la masaya oturan, Kürtlerle “barış, kardeşlik ve iç cepheyi güçlendirme” söylemini dillendiren bir Türkiye, benzer bir yaklaşımı Suriye'de SDG ve oradaki Kürtlerle de geliştirebilirdi. Ancak Suriye Kürtlerine yönelik katı tutum ve Şara'ya verilen siyasi, askeri ve ekonomik destek, Türkiye'nin barış konusundaki samimiyetini ve inandırıcılığını zedelemektedir.

Türkiye Daha Akılcı ve Stratejik Bir Yol İzleyebilir

Türkiye, Şam'a koşulsuz destek

vermek ve Kürtlerle çatışmak yerine; Şam ile SDG/Kürtler arasında iyi komşuluk, kardeşlik ve karşılıklı güven temelinde arabulucu ve dengeleyici bir rol üstlenebilirdi. Böyle bir politika hem Türkiye'nin güvenliğini ve iç barışını güçlendirir hem de Suriye'nin istikrarına ve bölgesel barışa katkı sunardı.

Nitekim ABD ve Türkiye, dün “terörist” ilan ettikleri Ahmet el-Şara'yı bugün meşrulaştırıp devlet başkanı konumuna taşıyabilmekte; terör örgütü olarak tanımladıkları HTŞ'yi iktidar ortağı hâline getirebilmektedir. ABD ve Ahmet el-Şara SDG ile masaya oturup anlaşmalar imzalarlarken, Türkiye'nin hâlâ SDG'yi mutlak bir tehdit olarak görmesi ve Suriye Kürtlerinin kazanımlarını engellemeye çalışması ne kadar tutarlıdır? Türkiye'de Öcalan'la görüşülebiliyorken, Suriye'de neden SDG ile diyalog kurulamasın?

Komşu ülkelerde Kürtlerin kazanımlarına engel olmaya ve sürekli düşmanlık üretmeye dayalı bir politika, uzun vadede ne Türkiye'ye ne de bölge halklarına barış ve istikrar sağlar.

ABD Yapabiliyor da Türkiye Neden Yapmıyor?

ABD, İsrail'in güvenliği, İran'a karşı stratejik hesaplar ve bölgesel çıkarları uğruna dün “terörist” ilan ettiği Ahmet el-Şara ve HTŞ ile masaya oturup onları meşrulaştırabilmektedir. Aynı şekilde SDG ile de anlaşmalar yapabilmektedir. Buna rağmen Türkiye'nin SDG ile diyalogu hâlâ bir “beka sorunu” olarak görmesi gerçekten doğru bir yaklaşım mıdır?

Özetle

Türkiye'nin Kürtlere hamilik etmek yerine onları HTŞ, ABD ve İsrail'in insafına bırakması, doğru ve sürdürülebilir bir strateji değildir. Oysa Türkiye, bölge ülkeleri ve Kürtlerle iyi komşuluk, kardeşlik ve işbirliği temelinde ilişkiler geliştirerek hem kendi güvenliğini güçlendirebilir hem de İsrail karşıtı bölgesel bloğu daha sağlam bir zemine oturtabilirdi.

Türkiye ve bölgesel barış açısından çözüm; Kürtleri sindirmek, dışlamak ve düşmanlaştırmakta değil, hak, adalet, eşitlik ve kardeşlik temelinde Kürtlerle dostluk kurmaktan geçmektedir.

Suriye'de yaşananlar bir kez daha göstermektedir ki büyük devletlerin çıkar hesapları arasında halklar ezilmekte, meşru ve insani talepler “tehdit” olarak sunulmaktadır. ABD'nin Ahmet el-Şara'yı tercih etmesi ideolojik değil, tamamen çıkar ve İsrail'in güvenliğini esas alan bir tercihtir. ABD, dün “terörist” dediğine bugün “müttefik”, dün “müttefik” dediğine bugün “terörist” diyebilmektedir.

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı sonrası ABD'nin Türkiye'ye ambargo uyguladığı da unutulmamalıdır.

Bu nedenle Türkiye, ABD dostluğuna bel bağlamak yerine; D-8 temelinde bölge ülkeleri ve Kürtlerle dostluk ve işbirliğini artırmayı hedeflemelidir. Bu, çok daha kalıcı ve gerçekçi bir strateji olacaktır.

Şu soruyu sormak gerekir:

Türkiye neden siyasal esnekliği, gerçekçi yaklaşımı ve stratejik aklı Kürtler ve barış için kullanmıyor? Oysa gerçek beka; korkularla yaşamakta değil, adalet, eşitlik, diyalog, kardeşlik hukuku ve barışla mümkündür.

Temel Ölçü

“Kendin için istediğini başkası için de iste; kendine yapılmasını istemediğini başkasına yapma.”

Samimiyetin ve kalıcı barışın yolu budur.

Vesselam.

UZM. AİLE
DANIŞMANI
& BELKIS
AKAY

“Aile Yılı” Hedefleri Ekonomiye Takıldı! Nüfus Artsın Deniyor, Hayat Pahalılaşıyor.

dışında kalmaktadır. Bu tablo, yalnızca ekonomiyi değil; aile yapısını doğrudan tehdit eden sosyolojik bir krizdir.

Bir yandan nüfus artsın, evlilikler çoğalsın deniyor; diğer yandan gençlerin aile kurabileceği zemini ayakta tutacak ekonomik ve sosyal şartlar hızla zayıflıyor. Ekonomik baskı, evliliklerde çatışmayı artırıyor. Boşanmaları, tükenmişliği ve umutsuzluğu besliyor. “Aile Yılı” gibi kavramlar, bu gerçeklik dikkate alınmadığında yalnızca temenni olarak kalıyor.

Burada ihtiyaç duyulan şey; devlet, belediyeler ve valilikler arasında gerçek ve bağlayıcı bir iş birliğidir. “Aile Yılı” gibi güçlü söylemler, ancak ekonomik hayat dizginlendiğinde anlam kazanır. Aksi hâlde bu hedefler, afişlerde ve raporlarda kalmaya mahkûmdur.

Bugün yaşanan temel sorun; fiyat artışlarının serbest piyasa bahanesiyle denetimsiz bırakılmasıdır. Oysa adaletli bir toplumda serbestlik, başıboşluk anlamına gelmez. Ev ve iş yeri kiralari, yerel yönetimler ve valiliklerin etkin denetimiyle makul seviyelere çekilmelidir. Barınma, bir lüks değil; ailenin varlığını sürdürebilmesinin temel şartıdır.

Aynı şekilde yaşam kolaylaştırılmalı; ancak bu, bireyi edilgenleştiren bir yardım anlayışıyla değil, emeği merkeze alan bir sosyal politika ile yapılmalıdır. Sosyal destek mekanizmaları; çalışmayı, üretmeyi, meslek edinmeyi ve topluma katkısı teşvik edecek şekilde yeniden yapılandırılmalıdır. Yardım alan bireyin sistemin dışında değil, içinde kalması sağlanmalıdır.

Bireylerin giyim, barınma ve temel ihtiyaç ürünlerine alım gücünün artırılarak kendi kazançlarıyla ulaşabildiği bir düzen kurulmadıkça, aileden fedakârlık beklemek gerçekçi değildir. Aileyi ayakta tutamayan bir ekonomik yapıdan, nüfus artışı beklemek ise sosyolojik olarak karşılığı olmayan bir temennidir.

Türkiye, tarihsel olarak dayanışma kültürü güçlü olan bir toplumdur. Ancak dayanışma, adaletle desteklenmediğinde; adalet ise denetimle korunmadığında toplumsal denge bozulur. Bugün fiyat denetimsizliği, cezasızlık ve kısa vadeli çözümler; uzun vadede sosyal huzuru zedeleyen bir tablo üretmektedir.

-Aileyi korumak istiyorsak, önce ekonomik refahın sağlanıp hayatın yaşanabilir kılınması gerekiyor-

Uzm.Dr.
Tahsin
Özenmiş

Hakikatin Terazisi: İmam-ı Şa'rânî ve Kaybolan Denge

Bugün İslâm dünyasında en çok neyi kaybettik diye sorulsa, cevabı zor değil: dengeyi.

Bir tarafta hakikati şeriatızsız arayanlar; diğer tarafta şeriatı hakikatinden koparanlar...

İki uç arasında savrulan bir din tasavvuru, iki tarafta da yıpranan bir hakikat anlayışı var. İşte tam bu kırılma hattında, asırlar öncesinden hala berrak bir ses yükseliyor: İmam-ı Şa'rânî.

Asıl adı Abdülvehhab eş-Şa'rânî. 16. yüzyılda Mısır'da yaşamış, Şâfiî fakihi ve büyük bir mutasavvıf. Küçük yaşta Kur'an'ı ezberlemiş, Kahire'de devrin en seçkin âlimlerinden ilim almış, ilmi tasavvuf terbiyesiyle derinleştirmiştir. Onu benzerlerinden ayıran şey, ilmi soyut bir bilgi olarak değil; ahlâk ve sorumluluk bilinci olarak görmesidir. Fıkıh, hadis ve kelâmda derinleşirken; tasavvuf terbiyesiyle nefsini tezkiye etmiş, ilmini hayattan koparmamıştır. Onu farklı kılan tam da budur: Bilmekle yetinmeyip, bildiğini yaşamak.

Şa'rânî ne uçlarda dolaşan bir mistik ne de soğuk bir hukukçudur. O, şeriat ile hakikati birbirinin alternatifi değil, tamamlayıcısı olarak gören nadir isimlerdendir. Bu yüzden en meşhur eserine boşuna “el-Mizânü'l-Kübrâ” adını vermemiştir. Büyük Terazî... Çünkü ona göre din, kişisel heveslerle değil; hikmet, adalet ve fitrat terazisiyle anlaşılmalıdır.

Bugün mezhep farklılıkları bir ayrışma ve çatışma sebebi gibi sunuluyor. Oysa Şa'rânî, asırlar önce bunun tam tersini söylemiştir. Ona göre mezhepler, hakikatin parçalanmış halleri değil; farklı mizaçlara açılmış ilahî rahmet kapılarıdır. Aynı yük, her omuza konmaz. Aynı yol, herkes için aynı genişlikte olmaz. Kimine azîmet ağır gelir, kimine ruhsat lütuf olur. Mesele hangisini seçtiğin değil;

seçtiğini nefsin mi, Hakk'a mı bağladığındır.

Bugün yaşadığımız kriz de tam burada başlıyor. Bir kesim “kolaylık” adına dini içi boş bir söyleme indirgerken, bir başka kesim “takva” adına hayatı yaşanmaz kılıyor. Şa'rânî her iki anlayışa da mesafelidir ve net konuşur:

Şeriatızsız tasavvuf sapmadır; tasavvufsuz şeriat ise kuru bir kabuktur.

Bu söz slogan değildir, alkış toplamaz. Ama insanı rahatsız eder. Çünkü konfor alanını bozar, aynaya bakmaya zorlar. Şa'rânî'nin tasavvufu; kaçmak değil, kalabalıklar içinde ahlâkı korumaktır. Secdede uzun dururken, kul hakkı karşısında daha da titremektir. İbadeti derinleştirirken, adaleti inceltmektir.

O, dini bir üstünlük aracına dönüştürenleri sevmez. İlimi, insanları susturmak için kullananları açıkça eleştirir. Kendini “seçilmiş” zanneden dindarlığı reddeder. Ona göre hakiki âlim; halktan kopan değil, halkın yükünü omuzlayandır.

Belki de bu yüzden İmam-ı Şa'rânî bugün hala “bazıları” için rahatsız edicidir. Çünkü hem katılığı bozar hem laubaliliği ifşa eder. Hem şekilciliği sar-sar hem başıboşluğu sınırlar. Onun terazisi, nefsin hoşuna gitmez.

Ama tam da bu yüzden yeniden okunmalıdır. Çünkü bu çağ ya çok bağırانları seviyor ya da tamamen kaçanları. Şa'rânî ise sessiz ama sarsıcı bir hakikati hatırlatıyor:

Hakikat, uçlarda değil; dengeyi koruyabilenlerdedir.

MEHMET
DAL

Dedem Sağır Mamo'nun Gönül Kulağı ve Deli Hasan Korkuları

Çocukluğumuzun o puslu ve masum penceresinden bakınca, hatıralar bazen devasa birer dev gibi görünür gözümüze. Güneş, köyün arkasındaki Gavur Dağları'na doğru yavaş yavaş devrilirken, rüzgarın taşıdığı o tanıdık ve ürpertici ses mezarlık tarafındaki vadide yankılanırdı: Tık... tık... tık... şıngır! İşte o an zaman dururdu. Yine Deli Hasan geliyordu. Boynuna çaprazlama doladığı çaydanlık, tencere, tava ve ateşte kararmış ıslı demlikler, sanki onun göğsünde taşıdığı bir zırh gibi her adımında şıngırdıyordu. Üzerinde mevsimi olmayan, yerlere kadar uzanan tozlu ve ağır bir palto... Ses çıkara çıkara, adeta bir gölge gibi köye girişini izlerdik.

Biz çocuklar, o zamanlar gerçekten çocuktuk. Deli Hasan'ın silüetini köyün girişinde gördüğümüz an, oyunlarımızı yarım bırakır, sanki bir felaketten kaçır gibi evlerimize kapanırdık. Korkardık. İçimizi tarif edilemez bir ürperti kaplardı. Onun bizi yakalayıp boğacağından, o devasa paltosunun içinde kaybedeceğinden korkardık. Bizi öldüreceğine dair içimizde büyüttüğümüz o çocukça dehşet, dizlerimizin bağını çözerdi. Oysa Deli Hasan, şimdiye kadar hiç kimseyi öldürmemişti, hiç kimseyi boğmamıştı. Kimseye bir fiske dahi vurduğu görülmemişti. Ama nedense ondan deli gibi korkar, adını duyduğumuzda ürperirdik. Gece uykusu zamanı geldiğinde gözümüze bir damla uyku girmezdi. "Acaba Deli Hasan gece yarısı kapımızı zorlar mı, evimize girer mi?" diye büyük bir tedirginlik yaşırdık. Gündüz olduğunda bile bu korku peşimizi bırakmazdı; onun tamamen gidip gitmediğinden emin olmadan evden dışarı adımımızı atmazdık.

Ne zaman ki Deli Hasan o ağır tencere, tava sesleriyle köyü terk edip uzaklaşırdı, işte o zaman hürriyetimize kavuşmuş gibi köy meydanına fırlardık. Koşarak köyün tam ortasına, o güvenli limana; dedemin evinin önüne giderdik. Dedemin evi, köyün kalbi gibiydi. İki katlı, heybetli, çatısı kiremitten taştan bir yapıydı. Dış sıvası çamurdandı ama sanki o çamur sadece toprakla değil, merhametle yoğrulmuştu. Dedemin adı Sağır Mamo idi. Kulakları pek duymazdı, bir cihaz yardımıyla tutunurdu seslerin dünyasına. Ancak Sağır Mamo'nun öyle bir gönül kulağı vardı ki; bir garibin, bir ihtiyaç sahibinin veya bir mazlumun en sessiz isyanını, en derindeki iç çekişini herkesten önce duyardı.

Sağır Mamo'nun en büyük destekçisi, hayat arkadaşı Fate Nenemdi. Onlar bir elmanın iki yarısı gibiydiler; her ikisi de misafirperverlikte yarışır, gönülleri ve gözleri toklukta birleşirdi. Fate Nenem, dedemin o meşhur "dış odasına" gelen her misafiri kendi evladı gibi görürdü. Dedemin evinin girişindeki o büyük oda, Fate Nenem'in elinin değdiği sedirler, yumuşacık minderler ve yastıklarla bir huzur bahçesine dönerdi. Köye gelen çerçiler, yolda kalmışlar, Deli Hasan gibi meczuplar ve düşkünler; Sağır Mamo'nun şefkati ve Fate Nenem'in bereketli sofrasıyla ağırlanırdı. Fate Nenem, "Misafir rızıkıyla gelir" der, en iyi yemeğini onlara bölüşürdü. Gerçek birer ekmek sahibiydiler; eleri de gönülleri de ardına kadar açıktı.

Bugün ne Sağır Mamo ne de Fate Nenem hayatta... Onlar emaneti teslim edip sessizce aramızdan ayrıldılar, mekanları cennet, makamları âli olsun....ama o eşsiz gönül zenginlikleri hala capcanlı, hala hayattadır. Onların o taş duvarlar arasına ektiği merhamet ve konukseverlik tohumları, bugün biz evlatları ve torunlarının vicdanında yeşermeye devam ediyor. Çünkü biz onlardan öğrendik ki; asıl korkmamız gerekenler, boynunda demliklerle gezen o masum meczuplar değilmiş.

Friedrich Nietzsche'nin dediği gibi: "İşığı önüne alıp yürüyenlerden değil, karanlığı arkasına saklayıp gelenlerden korkmalısın." Deli Hasan karanlığı saklamazdı; o tüm çıplaklığıyla, tüm sesiyle ve tüm garipliğiyle ortadaydı. Asıl korkulması gerekenler, içindeki karanlığı parlak maskelerin ardına gizleyenlermiş.

Victor Hugo bu gerçeği ne güzel özetler: "Bir insanın aklından ziyade, vicdanından korkmalısın. Çünkü akıl yanılır ama vicdan asla uyumaz." Sağır Mamo'nun kulakları duymasa da, Fate Nenem ile el ele verdikleri o evde vicdanları her daim uyanıktı. Deli Hasan'ın akli belki bizler gibi çalışmıyordu ama onun vicdanı tertemizdi. Asıl korkmamız gerekenler, akli zehir gibi çalışıp da vicdanı taş kesmiş olanlarmış.

Zamanla öğrendik ki, üstü başı kirli olanın değil, ruhu ve kalbi kirlenmiş olanın zararı dokunur insana. Dostoyevski'nin o meşhur uyarısını kulaklarımıza küpe yapmalıyız: "Dünyada en zor şey, kendi kendin olmaktır. En kolayı ise başkalarının beklediği gibi davranmak. Ve asıl korkunç olan, herkesin maske taktığı bir dünyada maskesiz bir meczup olmaktır." Deli Hasan, o günlerde maske takmayan tek kişiydi. O, olduğu gibiydi; demlikleriyle, tavası, tenceresiyle, tozlu paltosuyla ve kendi dünyasıyla.

Sonuç olarak; biz çocukken canavarları dışarıda, eski paltoların içinde arardık. Şimdi anlıyoruz ki, asıl canavarlar çok uzakta değilmiş; merhametini yitirmiş, makam şan ve şöhret uğruna her değeri, erdemi, fazileti ve kutsalı feda edebilecek sözde akıllı, insan görünümülü kibir, haset ve nefretle donanmış yaratıklarmış. Sağır Mamo ve Fate Nenem bugün aramızda olmasalar da, bıraktıkları o "ekmek kapısı" mirası ve gönül zenginliği, dünyadaki en büyük servetimizdir. Bugün dünya hala dönüyorsa, Deli Hasan gibi içindeki saf çocuğu öldürmeyenler ve Sağır Mamo ile Fate Nenem gibi garibin sessiz çılgınlığını kalbiyle duyanlar sayesinde.

Deli Hasan'ın demlik, tencere, tava, sesleri şimdi hatıralarda birer ninniye dönüştü. Keşke tüm korkularımız onunki kadar masum, tüm sığınaklarımız Fate Nenem'in o minderli sediri kadar yumuşak olsaydı.....

MEHMET
SONERCAN

Beni Kaybettin: Modernitenin Kıskacında Gençlik Ve İçimizdeki Endülüs

David Kinnaman, "You Lost Me" (Beni Kaybettin) adlı o meşhur çalışmasında, dijital çağın şafağında büyüyen neslin kurumsal dinden neden koptuğunu sarsıcı bir netlikle ortaya koyar. Kinnaman'ın verilerle sunduğu tablo, sadece Batı dünyasının veya Hristiyan mahallelerin sorunu değildir; bu, küreselleşen dünyada "anlam" arayan her gencin ortak sızsıdır. Gençler, dinin modern hayatın karmaşıklığı karşısında "sığ" kaldığını, sorularına "korumacı" ve "yargılayıcı" cevaplar verildiğini hissettiklerinde tek bir cümle kuruyorlar: "Beni kaybettin."

Bu kopuş, çoğu zaman Tanrı'ya bir isyandan ziyade, Tanrı'yı temsil iddiasında olanların diline ve yöntemine duyulan bir hayal kırıklığıdır. Kinnaman gençleri üç gruba ayırır: Dinden tamamen kopan ayrılanlar, bir yere ait hissetmeyen göçebeler ve inancını sivil hayatta yaşamaya çalışan ama kurumlarla bağı kopmuş sürgünler.

Peki, biz bu tablonun neresindeyiz? Bizim gençlerimiz, İslam medeniyetinin o muazzam nehirlerinden abdest almak yerine, neden modernitenin kurak çöllerinde serap peşinde koşuyor? Kinnaman'ın teşhisine, İslam'ın hikmet dolu reçetesiyle bakmanın vakti gelmiştir.

Siğliğa Karşı Derinlik: İbn Arabi'nin Mirası

Kinnaman, gençlerin dini "sığ" bulduğunu söyler. Eğer biz dini sadece yasaklar listesine, şekilci bir ritüel yığınına indirgersek, modernitenin sunduğu renkli ve çok boyutlu dünya karşısında gencin ruhu daralacaktır. Oysa İslam medeniyeti, siğliğin panzehiri olan muazzam bir derinliğe sahiptir.

Şeyh-ül Ekber İbn Arabi'nin penceresinden baktığımızda, varlık sadece maddeden ibaret değildir. Gençlerin "hayatın anlamı ne?" sorusuna, Arabi'nin "Tecelli" kavramıyla cevap vermeliyiz. Allah her an yeni bir şe'ndedir (iştendir). Sanatın estetiğinde, bilimin merakında, doğanın matematiğinde O'nun tecellilerini göremeyen bir din anlatısı, genci ikna edemez. Gençlik, klişelerin ötesinde bir "hayret" makamı arıyor. Biz onlara "yapma" dediğimiz kadar, kâinattaki o muazzam sanatı "oku"mayı öğretebilseydik; inanç onlar için bir pranga değil, bir kanat olurdu.

İbn Arabi bize öğretir ki; kalp, sürekli halden hale giren (takallüb eden) bir cevherdir. Modern gence, kalbinin değişkenliğini bir kusur değil, bir arayış imkânı olarak sunmalıyız. "Beni kaybettin" diyen gence, "Sen aslında kendi derinliğini henüz keşfetmedin" diyebilmeliyiz.

Sorgulamadan Korkmayan İman: İmam Gazali'nin Yolu Kinnaman'ın bir diğer tespiti, dinin "soru sormaya kapalı" olduğu algısıdır. "Sorma, sadece inan" telkini, aklın kutsandığı bir çağda genci dinden hızla uzaklaştırır. Oysa bizim geleneğimizde İmam Gazali gibi bir dev vardır.

Gazali, hakikati bulmak için sahip olduğu tüm hazır bilgileri masaya yatırmış, şüphenin karanlık dehlizlerinden geçerek yakine (kesin bilgiye) ulaşmıştır. El-Munkızu min'ed-Dalal eseri, aslında bir gencin zihinsel

bunalımlarına verilmiş en büyük cevaptır. Gazali bize der ki:

"Taklidi iman, bir rüzgârla yıkılır; tahkiki iman ise sarsılmaz."

Bugünün gençlerine "şüphe etmek günah değildir, şüphede takılıp kalmak kayıptır" demeliyiz. Onların akli sorgulamalarını bastırmak yerine, Gazali'nin o entelektüel cesaretiyle sorularının üzerine gitmelerini teşvik etmeliyiz. Akıl ile kalbi kavga ettiren bir din dili, Kinnaman'ın dediği gibi nesilleri kaybetmemize neden olur. Akıl kalbin feneri, kalp ise aklın pusulası olmalıdır.

Modern Garipler: "Gureba" Olmak

Kinnaman, gençlerin kendilerini inanç dünyasında bir "sürgün" gibi hissettiklerini anlatır. Bu yabancılaşma hissi, aslında bizim geleneğimizdeki "Gariplik" kavramıyla ne kadar da örtüşür. Efendimiz'in (sav) "İslam garip başladı, yine garip dönecek; müjdeler olsun o gariplere!" hadisi, tam da bugün dijital gürültünün ortasında ruhunu korumaya çalışan gence hitap eder.

Modern dünya genci tüke-time, hıza ve yüzeyselliğe zorlarken; o içinde bir yerlerde samimiyet ve sadelik arıyor. Bu arayış onu "sürgün" kılıyorsa, ona bu sürgünlüğün bir asalet olduğunu hatırlatmak gerekir. İmam Rabbani'nin mektuplarında ilmek ilmek işlediği o "istiqaamet" düşüncesi, gence şu mesajı verir: Dünyanın akışına uymuyorsan, bu senin yanlış yolda olduğun değil, kendine ait bir yolun olduğu anlamına gelir.

Gençlere, popüler kültürün geçici alkışları yerine, "kalbin mutmain olması"nın (tatmin olmasının) o eşsiz huzurunu teklif etmeliyiz. "Beni kaybettin" diyen nesil, aslında sahte kalabalıklar içinde kaybettiği özünü arıyor.

Neyi Kaybettik, Neyi Bulmalıyız?

Kinnaman'ın kitabı bize bir ayna tutuyor. Eğer gençler bizi terk ediyorsa, bu onların inançsızlığından ziyade, bizim inancı sunuş biçimimizin cansızlığındandır. İslam'ın mesajını bir "Orta Doğu nostaljisi" veya kuru bir gelenekçilik olarak pazarladığımızda, modern insanın ruhuna dokunamıyoruz.

Bizim vazifemiz, dini tarihsel bir müze objesi gibi değil, her an taze ve diri bir "hayat nizamı" olarak sunmaktır. Gençler hikaye dinlemek istemiyor, hakikati yaşamak istiyor. Temsil etmediğimiz bir hakikati tebliğ edemeyiz.

Son olarak; Kinnaman'ın "kayıp" dediği o nesli geri kazanmanın yolu, onları yargılamaktan değil, onlarla beraber Gazali'nin şüphesinden, İbn Arabi'nin hayretinden ve Mevlana'nın aşkından geçerek yeniden "biz" olmaktan geçiyor. "Beni kaybettin" cümlesini, "Beni yeniden inşaa et" çılgılığı olarak okumaya başladığımız gün, İslam medeniyeti gençlerin zihninde yeniden çiçek açacaktır.